

Predica de la Zürich

Duminică, 25 februarie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Mat. 28:20**: „*Și iată* („Să știți” – lb. germ.) *că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”.

Plâng. lui Ier. 3:19-32: „*«Gândește-Te la necazul și suferința mea, la pelin și la otravă!» Când își aduce aminte sufletul meu de ele, este mâhnit în mine.*

Iată ce mai gândesc în inima mea și iată ce mă face să mai trag nădejde: bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credincioșia Ta este atât de mare! – «Domnul este partea mea de moștenire», zice sufletul meu; de aceea nădăjduiesc în El. Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută.

Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului. Este bine pentru om să poarte un jug în tinerețea lui. Să stea singur și să tacă, pentru că Domnul i l-a pus pe grumaz; să-și umple gura cu țărână și să nu-și piardă nădejdea; să dea obrazul celui ce-l lovește și să se sature de ocări. Căci Domnul nu leapădă pentru totdeauna. Ci, când mâhnește pe cineva, Se îndură iarăși de el, după îndurarea Lui cea mare”.

Îi mulțumim Domnului. Doresc să amintesc două lucruri care mă ating în mod deosebit. Primul lucru este în legătură cu Ierusalimul. Până pe 14 mai totul trebuie să fie aranjat în Ierusalim pentru că ambasada Statelor Unite trebuie să se mute acolo. O decizie minunată care aparține planului de mântuire al lui Dumnezeu. Dar aceasta va duce până acolo că toate popoarele se vor uni împotriva Ierusalimului. Trebuie să se împlinească și ceea ce este scris în Ioel 3:2, că toate neamurile se vor strânge în valea lui Iosafat și apoi vor ataca Ierusalimul. Cine a fost pe muntele Carmel știe că de acolo te poți uita

peste Valea Yezreel. Din niciun alt punct nu poți vedea atât de departe ca de pe muntele Carmelului. Acolo se vor uni acele gloate, armate ale națiunilor unite, iar apoi toți vor fi biruiți. Noi binecuvântăm Ierusalimul, binecuvântăm Israelul, dar ne rugăm și pentru toate celelalte popoare, pentru ca împlinirea să aibă loc și cu ei. Căci toți aceia care vor supraviețui ultimei lupte se vor sui la Ierusalim pentru ca Domnul să-i învețe căile Lui. Totul este scris în Cuvântul profetic. Ne putem întoarce la toate amănuntele. Putem extrage totul din internet: despre declarația Balfour din 1917, ce s-a întâmplat acolo în anii 1947, 1948, etc. În ziua de astăzi poți citi toate evenimentele. Cu adevărat putem fi informați de tot ceea ce se întâmplă în timpul nostru și putem vedea cum prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Dar pe noi ne interesează mai mult ceea ce a făcut și face Dumnezeu în timpul nostru.

Scuzați-mă dacă amintesc acest lucru în legătură cu Billy Graham care a fost chemat Acasă la vârsta de 99 de ani. El a fost numit „mitraliera lui Dumnezeu” și avea o exprimare pe care o folosea mereu: „Așa spune Biblia”. În toate predicile sale el a folosit aceste trei cuvinte (The Bible says) când îi chema pe oameni la Hristos. Personal l-am ascultat de două ori. Vorbea ca dintr-o mitralieră, așa îi veneau cuvintele pe buze și de fiecare dată repeta „Așa spune Biblia”. Apoi mi-a venit gândul că atunci când fratele Branham a fost însărcinat și trimis de Dumnezeu, el n-a folosit doar exprimarea „Biblia spune”, ci cu adevărat a spus ceea ce spune Biblia. Aceasta este marea diferență. Fratele Branham a început să propovăduiască Evanghelia începând din anul 1933 când a avut loc primul botez. Noi toți știm că Billy Graham a apărut prima dată în Los Angeles în anul 1949 și prin el mișcarea evanghelică și-a avut începutul și apoi punctul ei culminant. Dar ce ajută să le spui oamenilor mereu „Biblia zice, Biblia zice”, dacă nu le spui ceea ce zice Biblia. Aceasta a frânt din nou inima mea. Voi nu vă puteți da seama ce se petrece în interiorul meu. Despre Billy Graham este spus că el a condus la Hristos peste două sute de milioane de oameni. Fratele Branham spunea odată: „Eu sunt în legătură cu zece, doisprezece milioane de oameni”.

Dar întrebarea noastră, mai ales a mea, este următoarea: suntem doar într-o legătură cu un om? Sau suntem aduși într-o legătură cu Dumnezeu? Cât de des trebuie să repet acest lucru? Dacă un rob al lui Dumnezeu nu reușește prin vestire să-i aducă pe oameni într-o legătură cu Răscumpărătorul, atunci ceva este greșit. Nu cu sine, nu cu chemarea lui. Desigur, totul aparține împreună, pentru că Domnul a spus: „*Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine. Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*”. Acestea sunt cuvintele pe care le-a spus Domnul.

Scumpi frați și surori, există mulți în timpul nostru care vorbesc doar despre proroc, dar pe mine mă urăsc cu o ură de moarte. Nu există o ură mai mare ca aceea a fraților care îl recunosc pe fratele Branham, dar ei cred învățătura tunetelor, învățătura parousei și diferite alte învățături greșite. Apoi ei explică: „Frank nu crede ceea ce a zis prorocul, de aceea trebuie făcut și spus una și cealaltă”.

Dragi frați și surori, dacă oamenii ar putea înțelege că nu există niciun om pe pământ care să prețuiască mai mult ca mine slujba fratelui Branham și să fie mulțumitor din inimă pentru ceea ce a făcut Dumnezeu prin slujba unică a fratelui Branham! Eu pot repeta acest lucru deseori. Dumnezeu mi-a dăruit har și începând cu prima adunare din anul 1955 am știut că el este un bărbat trimis de Dumnezeu, pentru că nimeni nu putea face ceea ce se întâmpla acolo doar dacă Dumnezeu era cu el. Suntem foarte mulțumitori pentru aceasta. Același bărbat al lui Dumnezeu care a primit însărcinarea să aducă ultimul mesaj, care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, a spus clar, deslușit și tare: „Nu că eu voi premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Până în decembrie 1965 lumea nu aflase absolut nimic despre acest mesaj. Pretutindeni fratele Branham a ținut adunări evanghelistice. Dar după deschiderea peceților, în martie 1963, n-a mai făcut nicio călătorie internațională. Când el a călătorit în Africa de Sud în pașaportul său i-a fost pusă o viză cu interdicția de a participa la adunări religioase. Cu inima împovărată s-a întors înapoi acasă și a dat o mărturie scurtă despre cele întâmplate.

Privitor la orașul Zürich, adunarea lui Billy Graham și adunarea fratelui Branham au avut loc la două zile distanță. Dumnezeu a dăruit har ca toți care au fost hotărâți pentru viață veșnică au crezut mesajul divin. Prorocul Isaia a strigat în Isaia 53:1: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*”. Nu demult noi am cercetat aceasta. De ce ați ieșit afară? Ce ați vrut să vedeți? Pe cine ați vrut să auziți? De ce am ieșit noi afară din toate direcțiile de credință? Ce am vrut să ascultăm? Am vrut să ascultăm un episcop? Am vrut să auzim cum vorbește un om renumit? Nu! Noi am vrut să auzim ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru. Noi credem din toată inima că am ajuns foarte aproape de sfârșit. Niciodată înainte încercările din familii, din căsnicii și încercările tinerilor n-au fost atât de grele ca în acest timp. Dar Îi mulțumim Domnului. Așa cum auzit-o și din textul din Plâng. 3, noi avem voie să-I mulțumim Domnului și să ne încredem în El în fiecare situație. Exact așa cum este cu Israelul la fel se întâmplă și în ceea ce ne privește pe noi. Domnul a spus: „*Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni*” (Ioan 15:20). Așa cum iudeii n-au niciun loc pe pământ, tot așa n-avem nici noi. Nici nu vreau s-o citesc, dar Billy Graham a făcut odată o afirmație despre iudeii pe care n-ar fi trebuit s-o facă niciodată. Apoi el și-a cerut scuze și a spus: „Iertați-mă! Să nu luați în considerare ceea ce am spus. Vă rog primiți scuzele mele”. Este foarte ușor să spui ceva, dar apoi nu este atât de simplu să retragi cele spuse și să-ți ceri scuze. Cele spuse rămân în inimile oamenilor. Noi binecuvântăm Israelul.

Înainte de a intra în cercetarea Cuvântului, permiteți-mi să spun și acest lucru care se întâmplă acum privitor la strângerea poporului evreu. „Voi strânge pe poporul Meu dintre toate neamurile unde a fost împrăștiat”. Strângerea a avut loc. Dacă este în voia lui Dumnezeu în 14 mai 2018 voi fi în Ierusalim. Eu doresc să fiu în Ierusalim la jubileul de 70 de ani al Israelului și pe acel pământ să-I mulțumesc Dumnezeului meu, Dumnezeului lui Israel care veghează asupra Cuvântului Său, și tot ceea ce El a făgăduit o împlinește în fața ochilor noștri. Noi de fiecare dată putem striga ceea ce a spus Domnul nostru: „*Dacă vedeți întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie*”.

Înapoi la cele trei cuvinte: „Biblia spune”. Domnule Graham, ce spune Biblia despre creație? Ce zice Biblia despre Creator? Și ce ai crezut și ai spus tu? Foarte simplu poți folosi astfel de cuvinte, dar ce ai spus tu despre botez? Ce ai spus tu despre învățăturile biblice? Doar cuvintele „Așa spune Biblia”, nu-mi sunt suficiente. Acum putem accentua încă o dată. Fratele Branham n-a folosit doar cele trei cuvinte „The Bible says”, ci el a fost folosit de Dumnezeu ca să ne spună nouă ceea ce spune Biblia cu adevărat. Spuneți un „Amin” la aceasta. Despre aceasta este vorba în timpul nostru. Ce zice Biblia despre creație. Nu ceea ce spune cineva care a inventat evoluția. Darwin a fost dezamăgit pentru că fiica lui a murit de tuberculoză la vârsta de 11 ani. El era preot, dar apoi a decăzut din cauza acestei dezamăgiri și mai pe urmă a împrăștiat ideea evoluției. Nu!

La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Ce zice Scriptura despre Dumnezeire? Nu trei persoane! Ci un singur Dumnezeu veșnic care, pentru a-Și împlini planul de mântuire, S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul Său născut, pe pământ, și în noi, prin Duhul Sfânt. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, și Dumnezeu în noi – trei descoperiri ale aceluiași Dumnezeu ca să ne dăruiască înfierea prin har (Gal. 4).

Dacă apoi mergem la Rom. 5, citim că am fost socotiți neprihăniți prin credința în Sângele vărsat pe crucea Golgotei. Nu doar să crezi așa în neprihănire, ci să crezi în neprihănire prin Sângele prețios și scump care a fost vărsat pentru noi. Aceasta merge înapoi la Exod 12:13: „*Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie*”. În Sângele Mielului lui Dumnezeu nu este doar răscumpărarea, iertarea, împăcarea, mântuirea deplină, ci este și sfințirea. În acest Sânge noi suntem răscumpărați, neprihăniți și sfințiți. Apoi pe deasupra vine Ioan 17:17: „*Sfîntește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Gloata răscumpărată prin Sânge a fost sfințită prin Sângele Mielului, apoi este curățată pe deplin prin Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că noi suntem singurii care primim adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima, îl credem și ne este descoperit. La noi nu sunt niște prezentări teoretice asupra unor teme biblice. Ci prezența lui Dumnezeu este descoperită în viețile

noastre, noi care credem din toată inima și suntem într-o legătură cu Dumnezeu, prin har.

Am putea intra în aceste versete biblice. Mereu am pregătite versete biblice. Nu demult am spus-o aici. Într-o scrisoare circulară am folosit 153 de versete biblice. Noi trăim în Cuvântul lui Dumnezeu. Permiteți-mi să spun și aceasta. Eu mă uit în urmă la 70 de ani în Împărăția lui Dumnezeu. În anul 1948 mi-am dedicat viața Domnului. Un evanghelist a vorbit într-o adunare de misiune în cort. El a fost cuprins de Duhul lui Dumnezeu și noi toți care am auzit acea predică n-am putut face altfel decât să luăm fiecare decizia pentru Domnul. Am urmat chemarea la altar și L-am primit pe Domnul și Răscumpărătorul nostru, am primit iertarea, împăcarea și oferta harului. Așadar în anul 1948 n-a avut loc doar fondarea statului Israel, ci și pentru mine acel an a fost unul deosebit. Eu pot spune aceasta. Zilnic eu citesc biblia cu o dorință interioară. De la început, pentru mine Cuvântul lui Dumnezeu a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu.

Mai înainte un frate mi-a spus că a auzit mărturia mea din ultima duminică a lunii ianuarie 1981. Cine a fost aici în ultima duminică a lunii ianuarie 1981? Câți sunt? Puțini. Da, vă puteți aduce aminte. În ianuarie 1981 am fost abandonat de medici și am fost împins la morgă, având o perdea în stânga și una în dreapta mea. Globulele roșii din sânge au fost distruse, sub 49 și din punct de vedere medical nu s-a mai putut face nimic. Și astăzi îl mai aud pe profesorul Becker cum spunea: „Este prea târziu. Este prea târziu. Nu se mai poate face nimic”. Apoi m-au abandonat și m-au împins în morgă. Dar lucrul puternic a fost următorul. Am vrut să-I mai spun Domnului: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta?”, dar n-am mai avut puterea s-o fac. În următoarea clipă am fost luat din trup și dus sub cerul liber. M-am uitat în dreapta și am văzut gloata răscumpărată. Toți erau tineri, erau îmbrăcați în alb, iar hainele lor emanau o strălucire deosebită. Fiecare haină avea strălucirea ei. Noi am fost ridicați în sus. Minunat! Am fost abandonat de medici, dar după aceea am avut acea trăire minunată. După ce în 15 ianuarie 1981 fusesem abandonat de medici la morgă, apoi pe propria răspundere am ieșit din spital și în

ultima duminică din ianuarie 1981 am fost aici în Zürich și am dat mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu prin har. Cu adevărat Domnul mi-a dăruit o a doua viață prin har, pentru ca mesajul divin să fie purtat mai departe pe întregul pământ. Aș putea spune de multe trăiri și să dau mărturie despre ceea ce a făcut Domnul, călăuzirile pe care El le-a dăruit prin har.

Acum câteva versete biblice. Pentru că nu suntem adunați în acest loc ca să dăm și să auzim mărturii, cu toate că acestea mă mângâie foarte mult, și cred că nu doar pe mine, ci pe noi toți. Cred că timpul harului nu se sfârșise atunci. Atunci erau doar 86 de țări pe care le vizitasem, dar acum sunt 165 de țări în care am pășit cu picioarele mele. Așa cum am spus, ne îngrijim de multe țări. Și acest lucru l-am spus ultima dată. Cel mai mare număr de conexiuni a fost 3210 prin care oameni de pe întregul pământ au ascultat și urmărit în direct ceea ce se vestește în Krefeld și aici. Scumpi frați și surori, dați-vă odată seama, în Zürich sau în Krefeld este ținută o adunare, Cuvântul este predicat și din 172 de țări mii de oameni se conectează ca să asculte și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent și, prin credință și ascultare, să trăiască chemarea lor afară, separarea și pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Voi toți știți ce l-am spus Domnului când m-am întors înapoi de la înmormântarea fratelui Branham. În acea juruință l-am spus: „Voi face ceea ce mi-ai poruncit să fac. Dar am o rugămintă înaintea Ta: ca toți aceia care aud Cuvântul Tău din gura mea și îl cred, să fie prezenți atunci când răpirea va avea loc!”. Eu nu vin în acest loc doar să predic. Eu vin în acest loc pentru ca împreună să trăim pregătirea noastră, să acceptăm și să primim tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit.

În 1 Tim. 6:13-16 avem cuvintele bine cunoscute: „*Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca („să-ți împlinești însărcinarea” – lb. germ.), fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos, care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care*

are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii... ”.

Voi toți cunoașteți Biblia și ceea ce este scris în ea. Dragi frați și surori, să accentuăm din nou. Noi credem că acum Dumnezeu cheamă afară pe poporul Său. Iudeii au fost strânși din toate popoarele și toate neamurile și au fost aduși înapoi în țara Făgăduinței. Despre aceasta s-a vorbit și discutat în aceste zile. Scuzați-mă că o amintesc. S-a vorbit de Holocaust. A fost lucrul cel mai înfiorător care s-a întâmplat pe pământ vreodată. Ceva atât de îngrozitor încă nu s-a întâmplat pe pământ. Voi toți știți că cel de-al Doilea Război Mondial n-a lăsat în urmă doar 60 de milioane de morți, ci și 6 milioane de iudei morți, bărbați, femei, copii și sugari. Da, toți au fost uciși. *„Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu...va veni vremea când oricine vă va uide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu”.*

În 3 decembrie 1962 am stat la masă împreună cu fratele Branham. El mi-a spus cuvânt cu cuvânt în limba engleză ceea ce Domnul îmi spusese mie în limba germană în 2 aprilie 1962. Atunci era o așa mare greutate pe inima mea din pricina a ceea ce s-a întâmplat în Holocaust. Eu nici n-o pot explica. A fost ca un blestem asupra mea, ca o mare povară care mă apăsa. Cu adevărat eu am crezut că peste țara noastră este un blestem. După aceea, prin har, atotputernicul Dumnezeu i-a descoperit fratelui Branham care a trebuit să-mi spună în 3 decembrie 1962: „Frate Frank, asupra Germaniei nu este niciun blestem. Dumnezeu îi va trage la răspundere pe cei cei au fost responsabili și au făcut acele atrocități”. Vă puteți da seama ce povară a fost luată de peste mine?

Dumnezeu știe ce te necăjește și ce griji ai tu. Și astăzi în această adunare Domnul vrea să rezolve problemele noastre, vrea să dea răspuns întrebărilor noastre, vrea să-I aducem la cunoștință necazurile noastre, iar noi I le putem spune. Iar El, de fiecare dată are pentru noi Cuvântul potrivit la timpul potrivit.

Totuși noi ne-am amintit de ceea ce s-a întâmplat cu poporul Israel. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că în Apocalipsa Domnul a dat făgăduința chiar și ultimilor care vor fi

adăugați, acelora care strigă după răzbunare. Martirii iudei strigă răzbunare: „*Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?*” (Apoc. 6:10). Apoi răspunsul: „*Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei*” (vers. 11).

Cu adevărat poporul Israel trece prin necaz. De asemenea și Biserica trebuie să treacă, după cum Domnul nostru n-a pășit pe niște petale de trandafir și n-a fost recunoscut. El a fost disprețuit, umilit și răstignit pe cruce. El a luat asupra Lui toate suferințele, batjocurile și defăimările. Dușmanii și-au bătut joc de El și I-au spus: „*Hristoase, prorocește-ne cine Te-a lovit?*”. Dar El a murit. El a murit pentru tine, El a murit pentru mine. Rabdă defăimările. Primește ocara. Pe pământ vom trece prin multă suferință. Dar patria noastră este acolo în slavă, acolo unde nu știi nimic de dispreț și durere. Noi rămânem gloata răscumpărată prin Sânge care prin Duhul lui Dumnezeu a fost născută din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu.

Vă rog să mă iertați dacă o spun din nou. Marele evanghelist a accentuat mereu „Așa spune Biblia”, „Așa spune Biblia”, dar el n-a zis ceea ce a spus Biblia. Apoi ne întoarcem la punctul că Dumnezeu a exprimat o chemare și o trimitere, a dat o făgăduință înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. El avea să trimită un proroc ca Ilie. De ce? Pentru ca inimile copiilor lui Dumnezeu să fie întoarse înapoi la credința părinților de la început. Da, nu doar „Biblia spune”, ci ceea ce Biblia ți-a spus ție și mie și noi o credem din toată inima.

Știți voi ce se petrece în interiorul meu? Scuzați-mă că o spun așa în acest loc. Începând din anul 1949 i-am cunoscut pe toți marii evangheliști: Oral Robert, Tommy L. Osborn, Tommy Hicks și toți ceilalți. L-am tradus pe David DuPlessis, am fost la congrese, mai ales în Statele Unite. Dar care din acești evangheliști a vestit adevăratul Cuvânt? Cine a vorbit despre Dumnezeire? Cine a vorbit despre botez? Cine a predicat despre botezul cu Duhul Sfânt și restituire?

Cine a predicat despre făgăduința dată de Dumnezeu pentru timpul nostru? Toți și-au zidit propriile lor împărății. Se spune că unul a condus la Hristos două sute de milioane, altul, un milion sau poate două milioane. Dar toți au trecut într-un mod evlavios pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu și a făcut în acest timp. Ei au fost conduși pe lângă, cu multă muzică, gălăgie, cu mult „Aleluia!”, au fost conduși pe lângă ceea ce a hotărât Dumnezeu din veșnicie pentru acest timp și ceea ce pentru noi înseamnă totul.

Înțelegeți voi ce se întâmplă în interiorul meu? Să primești har să trăiești una și s-o trăiești și pe cealaltă, și apoi prin har să recunoști că aici se împlinește Sfânta Scriptură. Aici nu se spune doar „Biblia spune”, ci aici se vestește ceea ce cu adevărat zice Biblia. Spuneți un „Amin”. Aici este vestit ceea ce spune Biblia cu adevărat. Domnul nostru spune: „*Cine crede în Mine cum zice Scriptura*”. Noi suntem foarte mulțumitori căci credinței noastre conformă cu Scriptura îi adăugăm ascultarea. Nu doar să crezi, ci ascultători să ne lăsăm botezați, să-L urmăm pe Domnul. Pentru că încă mai este scris: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*”. Ascultarea aparține credinței. Eu sunt convins că niciunul dintre noi nu va umbla mai departe în neascultare în mod intenționat. Noi suntem niște copii ascultători ai lui Dumnezeu, așa cum a scris Pavel romanilor. Ca niște copii ascultători noi ne-am dedicat viața lui Dumnezeu, credinței i-am adăugat ascultarea, așa cum a făcut-o și Avraam. Noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima.

Eu Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu îndeosebi pentru ceea ce se întâmplă acum. Ierusalimul este o piatră de poticnire pentru toate neamurile. Toți se unesc împotriva președintelui Statelor Unite și apoi împotriva Israelului așa cum este arătat. Apoi se împlinește Scriptura că toate popoarele se vor aduna în valea lui Iosafat, toți vor mășălui și se vor sui împotriva Ierusalimului. Apoi Dumnezeu va judeca cu foc și pucioasă din cer, va face un sfârșit și un început nou. Dar pregătirile care au loc acum în fața ochilor noștri, sunt realități. Nu mai există un înapoi, nu. Lucrurile se dezvoltă și se dezlanțuie acum, lovitură după lovitură, în fața ochilor noștri. Prin har noi vom trăi tot ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru. Veșnicul și credinciosul

Dumnezeu cheamă pe poporul Său afară din toate popoarele și din toate limbile prin ultimul mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Noi credem că acum am ajuns atât de departe încât putem spune „Maranata!” Vino curând! Vino curând!

Doresc să spun și aceasta. Noi nu suntem doar în timpul de sfârșit, cu adevărat am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Haideți ca în fiecare situație, în toate prigonirile, sub tot disprețul, sub toate batjocurile din toate împrejurările, să-I rămânem credincioși Domnului și ceea ce Dumnezeu a făcut în viața noastră o vom lua cu noi în veșnicie. Putem spune: Doamne, Tu ai făcut lucruri mari cu noi. Din praf noi pe Tine Te cinstim și Te slăvim.

Desigur, timpul n-a trecut pe lângă mine fără a lăsa urme. În anul 1948 aveam vârsta de 14 ani, iar acum am 84 de ani. În ultima călătorie am avut zboruri de noapte, nopți nedormite și tot ce este în legătură cu aceasta. N-a fost chiar atât de ușor, dar Îi mulțumesc Domnului, că de fiecare dată când eram atât de departe și trebuia să vestesc Cuvântul, Dumnezeu mi-a dăruit puteri noi. Cinci mii de oameni se strâng în Lahore sub cerul liber și se așează pe borduri sau direct pe asfalt. Mai întâi am crezut că ei stau pe scaune. Dar n-a fost așa. Ei stăteau direct jos, pe stradă. Nici nu vă puteți da seama ce „Amin-uri” și „Aleluia!” izbucneau din piepturile acelei gloate și se ridicau spre tronul lui Dumnezeu. Încă o dată ei au auzit Cuvântul lui Dumnezeu și din nou au putut să ia o decizie pentru Domnul. Nouă ne mai rămâne doar un singur lucru de făcut: să-I mulțumim Domnului că El are poporul Său, gloata răscumpărată prin Sânge, aceia care au fost aleși înaintea întemeierii lumii, să-I mulțumim pentru ceea ce a isprăvit Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru. El a făcut-o pentru tine și pentru mine. Noi să acceptăm și să primim sângele, iertarea, împăcarea și tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Apoi sfințirea în Cuvântul Său prețios și scump.

Nicio singură tălmăcire, nicio singură interpretare, nici măcar despre Apoc. 10! Frații cu învățatura tunetelor sunt foarte răutăcioși cu mine din cauza aceasta. De cel puțin 70 de ori fratele Branham a vorbit despre cele șapte detunături ca de tunet. Dar ei toți nu știu, nu

cunosc legătura corectă. De cel puțin două, trei ori am spus. Cu șase luni înainte de a se întâmpla, fratele Branham a văzut într-o viziune norul supranatural cu cei șapte îngeri într-o constelație sub formă de piramidă și că aceasta va avea loc în nordul Tucsonului, pe muntele Sunset, la o distanță de 42 de mile de Tucson. Această trăire puternică a avut loc în 28 februarie 1963, când s-a arătat norul supranatural, a izbucnit un cutremur însoțit de o furtună puternică care a cutremurat întreaga regiune și au răsunat șapte bubuituri puternice ca de tunet. Apoi de fiecare dată, referindu-se la această trăire, fratele Branham a spus că cele șapte detunături ca de tunet au fost foarte puternice. În acel loc lui i-a fost spus: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti”. Referindu-se la acea trăire, de fiecare dată fratele Branham a amintit Apoc. 10 și cele șapte tunete. Dar eu știu exact ceea ce el a vrut să spună și a intenționat să exprime. Cu un respect sfânt înaintea Cuvântului lui Dumnezeu, Ioan a trebuit să scrie totul: „*Ce vezi, scrie într-o carte, și trimite-o celor șapte biserici*” (Apoc. 1:11). Dar când cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor, Ioan a auzit din cer un glas, care i-a poruncit: „*Nu scrie ce au spus! Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete*” (Apoc. 10:4). Atunci tac și eu și le las pecetluite. Și n-am absolut nimic de zis la aceasta, decât să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru puternica trăire, că atotputernicul S-a coborât în norul supranatural. Voi toți știți că revista „Science” a publicat fotografia cu Domnul care Se uita în jos spre pământ. Îngerul Domnului care stătea la dreapta fratelui Branham i-a spus: „Întoarce fotografia spre dreapta”, adică s-o îndrepte pe verticală. Astfel se poate vedea Fața Domnului în acest nor.

Scumpi frați și surori, voi nu vă puteți închipui ce înseamnă aceasta pentru mine. Am fost în legătură cu slujba fratelui Branham, și din Statele Unite am primit fiecare predică pe care el a ținut-o, cunosc, știu ce, cum și în ce legătură a spus ceea ce a spus. Dar apoi se ridică frați care în anul 1963 nici nu se născuseră încă și vor să explice și să vestească oamenilor „taina celor șapte tunete”. Apoi fratele Frank trebuie să spună: Dumnezeu a spus doar ceea ce este scris în Biblie, și doar aceasta are El să ne spună. Restul trebuie să-l lăsăm în seama lui Dumnezeu. Apoi vine reacția lor: „Pe fratele Branham îl iubim. Dar pe

tine te urâm”. Atunci așa să rămână. În orice caz, ura nu vine de la Dumnezeu. Iubiți-i chiar și pe dușmanii voștri.

Cine a urât prima dată? Cain. Cain a ridicat un altar, a adus o jertfă, s-a rugat, s-a închinat, dar Dumnezeu n-a primit jertfa lui. Apoi în interiorul lui s-a ridicat ura, invidia și tot ce aparține de acestea, până la ucidere. Fie ca toți frații care devin niște ucigași Dumnezeu să le dăruiască har ca în al doisprezecelea ceas mulți să se trezească. Pentru că așa este scris: *„Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș”*. Apoi completarea: *„Niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el”*. Viața din Dumnezeu este o viață veșnică. Și cine a primit viața veșnică a primit dragostea lui Dumnezeu pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Noi îi iertăm pe toți și ne rugăm ca toți să fie iertați.

Atât dorim să mai spunem și să accentuăm. Adevărata Mireasă a Mielului crede doar Cuvântul lui Dumnezeu, crede doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. În primele două cântări cântăreții au cântat despre Mire, iar aceasta mi-a amintit de Mat. 25. Doar fecioarele chibzuite vor rămâne în Cuvânt, în dragostea lui Dumnezeu, își vor reumple candelile cu untdelemn și prin credință și ascultare își vor trăi pregătirea. Lui, Singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea și lauda. El Și-a adus aminte de legământul Său, Și-a adus aminte de făgăduințele Sale și ne-a dăruit har la sfârșitul timpului. Ca nu doar să spunem: „Biblia spune”, sau „prorocul spune...”, ci să zicem ceea ce Dumnezeu a spus cu adevărat în Cuvântul Său. Rușine să le fie tuturor celor ce umblă în toată țara cu „prorocul a zis...”, „prorocul a zis...”, să se pocăiască în sac și cenușă, să se întoarcă la Dumnezeu și să spună: „Doamne, Te rugăm iartă-ne! Și noi vrem să-Ți fim plăcuți, și noi vrem să fim pregătiți când vei reveni”. Despre aceasta este vorba. Ultimul mesaj care a fost vestit este sută la sută în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Când Duhul lui Dumnezeu vorbește, ne descoperă, ne leagă cu Dumnezeu și ne deschide mintea pentru înțelegerea Scripturilor și pentru tot ceea ce a zis prorocul. Nu doar să spui „Biblia zice”, „prorocul zice...”. Ci să spunem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm. Toți să audă aceasta. Toți care sunt conectați din toate popoarele și din toate limbile doresc să audă un „Amin” puternic de la noi după aceste două afirmații „Biblia spune”, „prorocul a spus...”. Noi credem ceea ce spune Biblia, credem că prorocul a spus doar ceea ce a spus Biblia și că ambele corespund într-o conformitate deplină, prin har. Amin. Aleluia!

Atotputernicul Dumnezeu să dăruiască har ca toți să se trezească. Nu doar să vorbească despre aceasta, ci să fie în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu Vechiul și Noul Testament și mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit într-o conformitate deplină cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu o nouă direcție de credință, nu o nouă religie!

Scumpi frați și surori, chiar acum îmi amintesc că în 2 aprilie 1962 Domnul mi-a spus: „Robul Meu, să nu înființezi biserici locale și să nu publici nicio carte de cântări pentru că acesta este semnul unei denominații”. Dumnezeu n-are o nouă denominație pe care s-o fi fondat și adus la viață. Dumnezeu a chemat Mireasa din toate popoarele și din toate limbile. Toți frații de pretutindeni care au parte la a da mai departe hrana spirituală, să dea mai departe Cuvântul care le-a fost descoperit. Nu să introducă învățături noi și nici să aducă/să cauzeze despărțiri. Fiecare învățătură falsă aduce despărțiri. Fiecare învățătură adevărată unește Trupul Domnului sub Isus Hristos care este Capul Bisericii.

Iubite Domn, Te rog ai calea Ta cu noi și binecuvântează-ne pe toți. Îți aducem înaintea Ta toate cererile de rugăciune, toate necazurile din căsnicii, din familii, de la serviciu și pe tineri. Iubite Domn, așa cum am auzit la început, Tu ne-ai dăruit făgăduința că vei fi cu noi în toate zilele. Tu ești cu noi când trecem prin apă, Tu ești cu noi când trecem prin foc, Tu ești cu noi când trecem prin încercări. Iubite Domn, Te rugăm mergi cu noi și atunci focul nu ne va arde și apele nu ne vor îneca. Tu poruncești și totul se liniștește și noi devenim liniștiți și ne odihnim în Tine. Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu Te-ai descoperit. Noi vedem Cuvântul Tău, vedem profeția biblică în împlinirea ei. Noi nu mai trebuie să interpretăm nimic, ci primim

Cuvântul în însemnătatea lui. Iubite Domn, Îți mulțumesc că Tu ai deschis uși și inimi în toate popoarele și toate limbile și i-ai inclus pe toți în planul Tău de mântuire. Așa cum i-ai spus Tu lui Avraam: *„toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine. Și-ți voi înmulți foarte mult sămânța și anume: ca stelele cerului”*.

Iubite Domn, Tu vei avea o gloată care nu se poate număra, spălată în Sângele Mielului, curățată și sfințită, care este proprietatea Ta pentru timp și veșnicie. O, Doamne, Îți aducem toate necazurile, toate problemele de azi care sunt aici și pe întregul pământ și Te rugăm dăruiește har. Tu ne spui tuturor: „Credeți doar. Doar să credeți și apoi veți vedea slava lui Dumnezeu”. Fie ca Domnul să intervină și să dăruiască har și rezolvare și acolo unde pare a fi imposibil, unde nu mai vedem nicio cale de ieșire și nicio soluție. El să croiască o cale și să conducă inimile ca râurile.

Iubite Domn, fie ca și ceea ce a fost spus astăzi în acest loc să fie o binecuvântare pentru toți. Fie ca noi toți să fim mulțumitori pentru harul pe care ni l-ai dăruit. Și începând de astăzi, toți aleșii care sunt proprietatea Ta, să respecte ceea ce ai spus în Cuvântul Tău, s-o primească prin credință și să le-o descoperi. Fie ca toți să fie chemați afară din toate rătăcirile și din toate încurcăturile. Dumnezeu, toți aceia care se referă la prorocul Tău și la ceea ce a spus el, dar ei n-au înțeles și n-au luat afirmațiile ca să le introducă în Cuvântul Tău și astfel au provocat despărțiri în Trupul Domnului; aceștia au făcut diferite direcții și au trecut cu dispreț pe lângă ceea ce faci Tu în prezent. Iubite Domn, dăruiește-le har, îndreaptă Tu, corectează, dăruiește har și teamă față de Cuvântul Tău scris în Scriptură.

Iubite Domn, Îți mulțumim din nou din toată inima pentru răscumpărarea prin Sângele Tău, pentru iertarea vinei și păcatelor noastre, pentru neprihănirea în credința în lucrarea isprăvită de pe crucea Golgotei. Îți mulțumim că încă mai este valabil și astăzi: „Dacă voi vedea Sângele voi trece ocrotitor pe lângă voi”. Iubite Domn, gloata răscumpărată prin sânge este neprihănită și sfințită pentru totdeauna prin sfântul Tău Sânge pe care l-ai vărsat pe crucea

Golgotei. Doamne, cu acest Sânge, ca Mare Preot, ai intrat în Locul Preasfânt ceresc și L-ai adus pe scaunul harului.

Iubite Domn, astăzi am voie să Te rog din inimă pentru aceia care se referă la prorocul Tău, dar spun că „în anul 1963 scaunul harului s-a schimbat în scaun de judecată”. O, Doamne, Te rog dăruiește-le har, o minte clară. Să se pocăiască în adâncul adâncului lor. Iubite Domn, intervin-o Tu, intervin-o, o, Doamne și dăruiește har ca toți să se întoarcă la Tine, la cruce, la Cuvântul Tău și toți să trăiască răscumpărarea, eliberarea și neprihănirea lor și prin har descoperirea.

Îți mulțumim Ție, atotputernicului Dumnezeu, Dumnezeului lui Israel, și în același timp Te rugăm să binecuvântezi poporul Israel. Binecuvântează-l pe Netanyahu, întregul Ierusalim și pe toți aceia care binecuvântează pe poporul Israel. Pentru că așa ai spus-o Tu în Gen. 12:3: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”. Dumnezeule din ceruri, îndură-Te, dăruiește-le har tuturor și amintește-Ți de lucrurile pentru care Te-am rugat. Ridică-Ți Fața Ta asupra noastră și dăruiește-ne binecuvântarea Ta în Numele sfânt al lui Isus. Amin.